

สรุป

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คดีหมายเลขคำที่ ๕๙๔/๒๕๖๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๕๗๑๖/๒๕๖๐

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

ผู้ร้อง

นายยงยุทธ หลิมรัตน์

นางจันทร์เพ็ญ หลิมรัตน์

นางจิตรอุบล สุรทิพย์

ผู้คัดค้านที่ ๑

ผู้คัดค้านที่ ๒

ผู้คัดค้านที่ ๓

ความผิดต่อพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๕๑

การที่ผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่าเงินที่ใช้ชำระเบี้ยประกันของกรมธรรม์เลขที่ ๕๐๖๔๒๘๐๖๕๔ ทรัพย์สิน รายการที่ ๑๒ ระบุชื่อผู้เอาประกันเป็น บ. ซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดมูลฐานตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ แทนผู้คัดค้านที่ ๓ เอง เป็นเงินที่ได้จากการประกอบธุรกิจซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ของผู้คัดค้านที่ ๓ เองเป็นเวลาหลายสิบปี แต่กลับไม่ปรากฏหลักฐานใดที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้คัดค้านที่ ๓ มีกำไรหรือรายได้มากพอชำระเบี้ยประกันจำนวนดังกล่าวได้จริง อีกทั้งในการประกอบธุรกิจดังกล่าวผู้คัดค้านที่ ๓ กลับไม่มีการฝากเงินไว้กับธนาคารแต่เก็บเงินไว้ที่บ้าน ถือว่าผิดปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจที่ดินซึ่งปกติย่อมต้องทำธุรกรรมกับธนาคารเพื่อความสะดวกในการซื้อขายที่ดินกับลูกค้า ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่าชำระเบี้ยประกันโดยผ่านบัตรเครดิตเพื่อต้องการคะแนนสะสมของบัตรตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ธนาคาร แต่กลับอาศัยการชำระผ่านบัตรเครดิตของผู้อื่นโดยตนไม่ยอมเปิดบัตรเครดิตเองเพื่อชำระเบี้ยประกันในช่วงเวลาที่มีการชำระเบี้ยประกันของกรมธรรม์ดังกล่าว ทั้งๆ ที่ตนเองก็สามารถทำได้ เท่ากับเป็นข้อพิรุธและเคลือบแคลงสงสัยว่าเงินที่ใช้ชำระเบี้ยประกันทั้งสามครั้งเป็นเงินของผู้คัดค้านที่ ๓ ตามที่กล่าวอ้างและนำสืบจริงหรือไม่ แม้ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๓ จะได้นำสืบว่าตนได้ซื้อประกันเพิ่มเติมโดยอาศัยบัตรเครดิตของตนเองไปชำระเบี้ยประกัน ก็เป็นการสนับสนุนข้อพิรุธดังกล่าวมากขึ้นว่าผู้คัดค้านที่ ๓ สามารถเปิดบัญชีเงินฝากและใช้บัตรเครดิตของธนาคารได้โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยบัตรเครดิตของผู้อื่น ชื่อนำสืบของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะหักล้างข้อสันนิษฐานตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ วรรคสาม ได้

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้คำสั่งให้ทรัพย์สินทั้งหมด ๑๓ รายการ พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๕๑

ศาลชั้นต้นนัดไต่สวนและประกาศตามกฎหมายแล้ว

ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ ยื่นคำคัดค้าน ขอให้ยกคำร้องและคืนทรัพย์สินรายการที่ ๑๐ และที่ ๑๑ ให้แก่ผู้คัดค้านทั้งสอง ผู้คัดค้านที่ ๓ ยื่นคำคัดค้าน ขอให้ยกคำร้องในส่วนที่ขอให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินรายการที่ ๑๒

กองกฎหมาย
LEGAL AFFAIRS BUREAU

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้ทรัพย์สินเอกสารหมาย ร.๑๕ รายการที่ ๑ ถึงที่ ๙ และรายการที่ ๑๑ ถึง ๑๓ พร้อมดอกผลตกเป็นของแผ่นดิน ส่วนสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๐๖๔๕๕๑๓๐๓ ของบริษัทเมืองไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ราคาประเมิน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท ทรัพย์สินรายการที่ ๑๐ ให้คืนแก่เจ้าของตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๕๑/๑ วรรคหนึ่ง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

ผู้คัดค้านที่ ๓ อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า พลตำรวจโทพงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์ กับพวก คือ พลตำรวจตรีโกวิทย์ วงศ์รุ่งโรจน์, พลตำรวจตรีบุญสืบ ไพโรเถื่อน, พันตำรวจเอกอัศวฤทธิ์ หลิมรัตน์ เป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการพนัน อันเป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓ (๕) (๙) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งศาลอาญามีคำพิพากษาลงโทษในความผิดดังกล่าวแล้วตามสำเนาคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.๒๙๓/๒๕๕๘, คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.๕๖๕/๒๕๕๘ และคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.๕๖๖/๒๕๕๘ เอกสารหมาย ร.๒ คณะกรรมการธุรกรรมมีมติมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบธุรกรรมและทรัพย์สินของพลตำรวจโทพงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์ กับพวก และต่อมาได้มีคำสั่งอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของพลตำรวจตรีโกวิทย์ พลตำรวจตรีบุญสืบ และพันตำรวจเอกอัศวฤทธิ์ จำนวน ๑๓ รายการ พร้อมดอกผล ได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้เกี่ยวข้องรวมถึงผู้คัดค้านทั้งสามทราบแล้ว หลังจากนั้นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินทั้ง ๑๓ รายการ ตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารหมาย ร.๑๕ ตกเป็นของแผ่นดิน

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๓ ว่า สิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๐๖๔๕๕๑๓๐๓ ของบริษัทเมืองไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ทรัพย์สินรายการที่ ๑๒ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดที่ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดมูลฐานหรือไม่

ตามปัญหาดังกล่าวข้างต้น ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นมารดาของนางจุฑามาส ซึ่งเป็นภริยาของพลตำรวจตรีบุญสืบ โดยศาลอาญาได้พิพากษาไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.๕๖๕/๒๕๕๘ ให้ลงโทษในความผิดที่ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความรับว่าเมื่อพลตำรวจตรีบุญสืบสมรสกับนางจุฑามาสบุตรสาวของตน ได้มาพักอาศัยอยู่ในบ้านของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงถือได้ว่าผู้คัดค้านที่ ๓ เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพลตำรวจตรีบุญสืบ ผู้กระทำความผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดมูลฐานมาก่อน กรณีจึงต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๕๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ ที่ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าทรัพย์สินรายการที่ ๑๒ ดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ภาระการพิสูจน์จึงตกแก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ที่จะต้องนำสืบหักล้างข้อสันนิษฐานของกฎหมายดังกล่าวว่าตนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ผู้คัดค้านที่ ๓ นำสืบว่าพลตำรวจตรีบุญสืบ มีบุตรกับนางจุฑามาส รวม ๒ คน คือ นายวันมงคล ไพโรเถื่อน และนางสาวอุบลจุฑา ไพโรเถื่อน ผู้คัดค้านที่ ๓ ต้องการซื้อประกันชีวิต โดยระบุให้นายวันมงคล หลานชายเป็นผู้รับประโยชน์ แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ มีอายุ ๘๑ ปี และนางจุฑามาสก็มีโรคประจำตัวเป็นโรคภูมิแพ้เรื้อรังไม่อยู่ในเงื่อนไขที่จะทำสัญญาประกันชีวิตได้ ผู้คัดค้านที่ ๓ จึงให้พลตำรวจตรีบุญสืบทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัทเมืองไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๐๖๔๕๕๑๓๐๓ (ทรัพย์สินรายการที่

๑๒) แทน โดยผู้คัดค้านที่ ๓ จะชำระเบี้ยประกันเองเป็นเงินสด แต่นางธัญญา ขึ้นศิริเกษม เจ้าหน้าที่ธนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) แนะนำให้ชำระผ่านบัตรเครดิตเพื่อจะได้รับคะแนนสะสม ผู้คัดค้านที่ ๓ จึงให้นางธัญญามารับเงินที่บ้านพร้อมบัตรเครดิตที่ต้องการชำระผ่านบัตรดังกล่าว ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ชำระเบี้ยประกันรวม ๓ ครั้ง ๆ ละ ๒,๐๔๑,๐๕๙.๕๐ บาท โดยชำระผ่านบัตรเครดิตของนางจุฑามาสในปี ๒๕๕๕ และนางวันสุขน้องสาวของผู้คัดค้านที่ ๓ ในปี ๒๕๕๖ และ ๒๕๕๗ ตามลำดับ เงินที่นำมาชำระเบี้ยประกันทั้งสามครั้งเป็นเงินของผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งได้มาจากการประกอบธุรกิจซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และจัดสรรที่ดิน มาเป็นเวลาหลายสิบปี โดยมีผู้คัดค้านที่ ๓ นายวันชัย ดีวัน นางจุฑามาส นางวันสุข และนางธัญญามาเบิกความเป็นพยานและอ้างส่งสำเนาโฉนดที่ดินและสัญญาซื้อขายที่ดิน เอกสารหมายเลข ค.๒๖ ถึง ค.๔๕

เห็นว่า ที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่ามีรายได้มาจากการประกอบธุรกิจซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และจัดสรรที่ดินนั้น คงมีแต่คำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ กล่าวอ้างลอยๆ เพียงปากเดียวและการอ้างส่งสำเนาโฉนดที่ดินและสัญญาซื้อขายที่ดินหลายแปลงตามเอกสารหมายเลข ค.๒๖ ถึง ค.๔๕ โดยไม่ได้นำผู้ซื้อและผู้ขายที่ดินตามสำเนาโฉนดเหล่านั้นมาเบิกความเป็นพยานประกอบ คงมีเพียงสรุปรายการซื้อขายที่ดินของผู้คัดค้านที่ ๓ ตามเอกสารหมายเลข ค.๕๑ ที่แสดงให้เห็นว่าผู้คัดค้านที่ ๓ มีเงินกำไรจากการขายที่ดินในนามของตนเองเพียง ๒ ครั้ง กล่าวคือ ในปี ๒๕๔๒ เป็นเงิน ๑,๓๗๕,๐๐๐ บาท และในปี ๒๕๕๗ เป็นเงิน ๒,๐๒๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น ส่วนการขายที่ดินอีก ๒ ครั้ง เป็นการขายในนามของบริษัทรวมมงคลบ้านและที่ดิน จำกัด และบริษัทแลนด์คอฟเวอริง จำกัด ซึ่งเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากผู้คัดค้านที่ ๓ สำหรับที่ดินแปลงอื่นๆ ที่เหลือเป็นที่ดินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ซื้อมาแต่ยังมิได้ขายไปเพื่อได้รับเงินกำไรแต่อย่างใด นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ ก็ได้นำสืบเอกสารแสดงการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้คัดค้านที่ ๓ ในแต่ละปีเพื่อแสดงให้เห็นว่าการประกอบธุรกิจของผู้คัดค้านที่ ๓ ดังกล่าวมีรายได้มากพอที่จะชำระเบี้ยประกันทั้งสามครั้งได้จริง และที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่าเก็บเงินไว้ที่บ้านไม่ฝากเงินกันธนาคารเนื่องจากธนาคารคุ้มครองเงินฝากน้อยมากและดอกเบี้ยเงินฝากน้อยกว่านำเงินไปลงทุนก็เป็นเรื่องที่ผิดปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจที่ดินซึ่งโดยปกติย่อมต้องทำธุรกรรมกับธนาคารเพื่อความสะดวกแก่ลูกค้าที่มาซื้อขายที่ดิน นอกจากนี้ที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่าเพิ่งเริ่มใช้บริการบัญชีเงินฝากประจำและบัตรเครดิตเมื่อปี ๒๕๕๘ นั้น ก็ขัดแย้งกับคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ เองที่ตอบผู้ร้องถามค้านรับว่าผู้คัดค้านที่ ๓ เคยเปิดบัตรเครดิตไว้กับธนาคารแล้วต่อมาเลิกใช้ แต่ในช่วงปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๗ ที่ชำระเบี้ยประกันทั้งสามครั้งผู้คัดค้านที่ ๓ กลับไม่ได้เปิดบัตรเครดิตของตนเองเพื่อชำระเบี้ยประกันทั้งๆ ที่สามารถกระทำเช่นนั้นได้ จึงนับเป็นพิรุธและเคลือบแคลงสงสัยว่าเงินที่ชำระเบี้ยประกันทั้งสามครั้งดังกล่าวเป็นเงินของผู้คัดค้านที่ ๓ ดังที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำสืบจริงหรือไม่ แม้ผู้คัดค้านที่ ๓ จะนำสืบต่อมาว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ตัดสินใจซื้อประกันชีวิตเพิ่มให้นายวันมงคล และนางสาวอุบลจุฑาทาลานทั้งสองโดยผู้คัดค้านที่ ๓ นำบัตรเครดิตของตนเองที่เปิดบัญชีไว้กับธนาคารไปชำระเบี้ยประกันทั้งหมดตามสำเนากรมธรรม์ประกันภัย ๔ ฉบับ เอกสารหมายเลข ค.๔๖ ถึง ค.๔๙ ก็ตาม แต่ก็เป็นการกระทำหลังจากที่สิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๐๖๔๒๘๐๖๕๔ ได้ถูกอายัดไว้แล้ว และในทางตรงข้ามยังแสดงให้เห็นข้อพิรุธของผู้คัดค้านที่ ๓ มากขึ้น เพราะผู้คัดค้านที่ ๓ สามารถเปิดบัญชีเงินฝากและใช้บัตรเครดิตของธนาคารได้โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยบัตรเครดิตของผู้อื่น ดังนั้น ขอนำสืบของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะหักล้างข้อสันนิษฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๕๑ วรรคสาม ได้ กรณีจึงต้องรับฟังว่าสิทธิเรียกร้องตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๐๖๔๒๘๐๖๕๔ ทรัพย์สินรายการที่ ๑๒ ตามบัญชีทรัพย์สินเอกสารหมายเลข

กองกฎหมาย
LEGAL AFFAIRS BUREAU

ร.๑๕ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐาน ที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยให้ทรัพย์สินรายการที่ ๑๒ ตกเป็น
ของแผ่นดินจึงชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๓ ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ